

СЛАВЕЖИЧЪ

ГОДИНА IV.

Русчукъ 15 декември 1882.

БРОЙ 46

Излиза два пъти въ седмицата всяка:
Сръда и Събота.
Цѣна
За година 5 ср. рубли зови.
За шест месеци 3 ср. рубли . . .

Сичко, което са отнася до вѣстника, надписана са направо до
Т. Х. Станичевъ въ Русчукъ.
Неплатени имена не са приематъ.
Ръкописи пазадъ се навръщатъ.

За Обявления се заплаща:

За всеки редъ при пръв път 20 стот.
За " " " втори път 10 "

ТРОИНАТА РЕЧЬ. ГОСПОДА ПРЕДСТАВИТЕЛИ!

Проникнатъ отъ голѣмoto значение, което Народното Представителство има за устройството и правилното развитие на страната, водимъ отъ народнитѣ ни обичаи и направенитѣ у насъ и у едно-племени намъ народи опитъ, Азъ счetoхъ за своя дѣлжностъ, истекаща отъ да даденитѣ ми пълномощия, да поставя народното представителство възъ, една рационална и прочна основа. Моята цѣль — да се постави правителственниятѣ службъ по-добре безпристрастенъ контролъ, са осѫществи, и азъ се счита щастливъ като се виждалъ посрещи представителите на възлюбленния си народъ. Радрамъ се, Господа Представители, като виждамъ, че избора на народа Ми е падналъ на такива лица, които по независимостта на обществено-то си положение, ще умѣятъ най-добре да отговорятъ на мисията си.

Първото и главното ви занятие, Господа Представители, ще бѫде економическото положение на страната. Въ грижитѣ си, за подобренето състоянието на земедѣлското население, правителството Ми извѣриши тази година едно основно преобразование, като отмѣни десѧтъка и го преобрѣна въ поземленъ данъкъ. Благодарителнитѣ адреси, които Ми пристигнаха отъ всичките страни на Княжеството, доказватъ, че тая мѣрка е принесла голѣма полза. За повдиганието на търговията и индустрията въ България, правителството Ми е приготвило законопроектъ за една народна банка. Това учреждение ще бѫде лостъ за подиганието въ Княжеството на търговията и промишлеността, които поради отсѫществието на кредитни учреждения, се намиратъ въ незавидно положение. При туй Правителството Ми ще ви предложи единъ редъ закони, които иматъ за цѣль да слѣдватъ дѣлото на финансийното преобразование на Княжеството. По той начинъ ще стане възможно да се уравновѣсятъ, отъ една страна незабѣжнитѣ държавни расходи съ приходитѣ, безъ да се обременява населението а отъ друга, да се подобри материалното му положение.

Съ тая цѣль ще ви се представи единъ проектъ за строително дружество, както и изучванията, които Правителството Ми е направило, по въпроса на желѣзицитетъ, върху които, привличамъ най-серioзното ви внимание.

По другитѣ отрасли на управление то, благодарение на разумното съдѣйствие на Държавния Съѣѣтъ, вий ще забѣлѣжите Господа Представители, преобразования и нововѣдения, които служатъ за яки основи на самоуправление то и на истиинската свобода на народа.

Особения грижа съмъ ималъ за сѫдилищата, и Правителството Ми е пред-приело изработванието на разни закони по сѫдебното вѣдомство, които несъмѣнно ще осѫществятъ единъ очакванъ

отъ населението напредъкъ въ тъзи толкова важна отрасль на управлението. Приятно ми е да констатирамъ, Господа Представители, че войската Ми напълно оправдава жъртвите, които народа прави за нея, и че тя, все повече, съ усъвършенстванието си ни дава право да се гордѣемъ съ нея.

България, Господа Представители, слѣдва да се радва на благоволението и любовта нанейната освободителка и на симпатиите на другите държави; тѣ съ съчувствие слѣдятъ стѫпките, които правимъ по пътя на напредъкъ. Съ съдѣйствието на държави, Правителството Ми поддържа искренно приятелски сношения. Тези отношения Ми даватъ пълната вѣра, че върху всичките въпроси, които се касаятъ до общия ни интереси, правителството Ми ще достигне до едно споразумѣніе, което да е новъ загогъ за добри и искрени отношения съ съсѣднитѣ наше народи. Честитъ бѣхъ, да посрѣщу тази есенъ Владѣтеля на братския нашъ Сърбски народъ, Него во Величество Краля Милана. Съ радостъ видѣхъ, какъ населението отъ всичките на землища на България, да изрази на високия гость, своите чувства на уважение. Увѣренъ съмъ, че това посѣщеніе, ще уяки и умножи много-кратнитѣ връзки, които ни съединяватъ съ единоплеменнитѣ ни съсѣди.

Господа Представители, Всички искрени патриоти, очаквамъ отъ васъ, да покажете че Българския народъ съзижда назначението си, и съязненостите които пронетичатъ отъ това съзиждане. Като се основавамъ, на вашия просвѣтенъ патриотизъмъ, азъ се надѣя, че вие, Господа Представители, ще да Ми укажете всичките си съдѣйствие, и съ вашата опитност, и съ вашите познания, ще послужите, да достигне България, онова цвѣтуще и блъскаво бѫдуще, което тя заслужва.

Проявъзглаждамъ сесията на Народното Събрание за открита. Да благослови Всевишниятъ вашиятъ занятъ, за пещащето и благодеянието на Българския народъ.

Александъръ.

I. Природата е по-силна отъ искуството или
както Латинското изрѣчение назва:

«Naturam surca expellas,
tamen-usque recurret.»

— На Български: „Ако да бѣше и съ вили исхвѣрлиѧ природата, тя пакъ назадъ ще ся върне. Доказателство за това е слѣдующето приключение: Постътъ Данте увѣрявалъ единого отъ приятелите си, че искуството стои по-високо отъ природата. За доказателство на това, казаъ, че има една учена котка, която, когато той (Данте) яде или чете, то тя съ прѣдигъти си крака му държалъ замалена свѣтица — служила му за свѣтилищъ. За да увѣри приятеля си, пѣканътъ го на вечера. Приятельтъ му отишълъ съ една

затворена кутия въ ржеж, като казалъ, че си донесалъ такава храна, която ако неупотрѣби неможялъ би да си пощемъ. Когато сѣднали да вечерятъ, захванала повинкната отъ Данте котка да имъ свѣти, като държала свѣтица съ прѣднитѣ си крака. — Нъ щомъ госта отворилъ кутията, която носилъ, отъ нея излѣзли затворениетъ двѣ минки, разбѣгали сѫ по стаята, котката хвѣрлила свѣтица и са внуслила да ги гони. Това доказало на Данте, че природата е наистина по-силна отъ искуството.

2. Наказанието за убийство на родители е било ужасно у Римляните. Когато са докладвали, че баща е убилъ баща си или майка си, то Римляните сѫ го запинвали живъ въ чувалъ, а при него сѫ турили петель, маймуна, куче и змия. Послѣ това го хвѣрляли въ вода. Петела сѫ турили, защото той е животно, косто и баща си нетърпи около себѣ, нъ го кълве или ако може съвсѣмъ го убива; маймуна, защото прилича на човѣка, нъ е съ злобенъ характеръ; кучето, защото неуважава ни родътъ си, а хапе всичко, било отъ родътъ му било отъ другъ родъ; змията, защото изгапава и самий си благодѣтель отъ своята отрова — съ една рѣчъ всичко, което прилича на родителоубийца, сѫ турили при него. Убийцата сѫ турили въ чувалъ, затова, защото послѣ такова прѣстъпление, незаслужва да види последниятъ Божи денъ, а въ водата сѫ го хвѣрляли, защото незаслужва да има за прибѣжище пазата на майка си — земята.

3. Огромна сила. Августъ II Полски Краѣ билъ извѣриданъ силенъ, тъй що твърдѣ лесно трошилъ подкови и съ едно стискане строшава главата и на най силния волъ. Нъ графъ Ченски го привинчава. Еднакъ Краѣтъ го попиталъ, каква му е силата и да му докаже, че дѣйствително е много силенъ. Ченски взе едно дебело и твърдѣ тѣжко желѣзо, което са намѣрвали въ единъ кѫтъ на Кралевата стая и за да опита да ли желѣзото е твърдо, онитали го на Кралеви слуга, който стоялъ у вратата — турилъ го на вратътъ му и подъ брадата му го завѣрзълъ на възелъ. Послѣ това, той учтиво пристъпилъ до Края слѣдъ като му са поклонилъ, помолилъ го да развѣрже желѣзниятъ възелъ. Напусто са мѣчили Края, напусто вѣкаль извѣстниятъ по силата си дворенъ ковачъ, който като видѣлъ, че развѣрзанието на възела е невъзможно, помолилъ Края, да му позволи, да занесе възела заедно съ слугата до наковалнята, тамъ съ силата на огънътъ да го развѣрже. Нъ Ченски хваналъ завѣрзаното желѣзо и го развѣрзълъ, като да е било отъ восьмъ направено и го сложилъ прѣдъ краката на Края, който останалъ като вкамененъ отъ силата на подданика си.

ТРОИНА...

К. Т. Геновъ.

ГОРНО-РЪХОВСКОТО ЧИТАЛИЩЕ „НАПРЕДЪКЪ“

Че съ научнитѣ знания, които човѣкъ отъ прочитанието на разни вѣстници, периодически списания и полезни книги, придобива огромна полза, е цѣла истина. Че съ обичанието на науката, — тая небесна благодѣтка, човѣкъ става по оконченѣ въ умствено и нравствено отношение и това не ще доказателства. Хилядитѣ примѣри, които всѣкога видѣдаме отъ плодътъ на науката, която все повече и повече умножава числото на любителите си, мислимъ че и това е цѣла аксиома. Безбройнитѣ добрини, които пропагицатъ отъ недрата на учението, сѫ познати всѣкому. И по добро и по полезно отъ науката—учението, и образованіето което въ правата смисълъ е истинско, нема и нема да сѫществува. Нейчети сѫ огромнитѣ плодове, които се принасятъ отъ нея върху тѣзи, които юж обичатъ и искатъ да юж иматъ, притѣжаватъ. Колкото повече човѣкъ придобива знания, толкова повече той бива полезенъ на себѣ си, на ближнитѣ си и на отечеството си.

Като юж тѣй важни и неоцѣняеми отъ науката, то просвѣтенитѣ държави, отъ всичко друго глѣдатъ и се стараятъ за науката, която се придобива за маловъзрастнитѣ съ прочитаніе разни вѣстници—въ читалищата или въ публичнитѣ библиотеки. Наката, която са придобива въ училищата е само частица отъ онзи, която са придобива испослѣ съ прочитаніе на разни вѣстници и книги частно въ дома или въ читалищата. Ще рече че подкрепленіето на читалищата е свѣта цѣль, цѣль, която е длѣженъ всѣкій да подпомога за сѫществуваніето и.

Като поменавамъ ползътъ отъ читалищата, то за неизлишно считамъ да изложа въ кратце за състоянието и дѣлата на тукашното читалище „Напредъкъ“. Това, има своето сѫществуваніе повече отъ година; въ растояніе на това време то е имало явенъ животъ, съ който за всѣкіко е било полезно съ прочитаніето на разни вѣстници и отборъ полезни книги. То е било всѣкога отворено, чисто и наредено и посѣтителите му са оставяли всѣкого благодарни и задоволни. Почти всички вѣстници, издаващи въ България и Тракия се приематъ, и най-ревниво се прочигатъ. При всичко че е ново и като таково, и да е слабо въ материалистъ си срѣдства, тъже пакъ крачки съ твърдо постоянство за постиженіето на своята свята цѣль—нравственото и научно образование на членовете—посѣтителите си и снабдяваніе на една библиотека отъ всички издадени до сега Български книги, както и отъ по-добрите по научното си съдѣржани Руски книги. Членовете му, които съставляватъ сѫществуваніето му, сѫ повече лица отъ търговско поприще, нѣ и това ни най-малко непречи за неговото почетно посѣщаваніе. Всѣка вечеръ и сутринъ са намира по нѣколко читатели да прочитатъ и разискватъ новинитѣ на вѣстниците. Вѣстниците получава: „Славянинъ“, „Българинъ“, „Марица“, „Бълг. гласъ“, „Наука“, „Бълг. Илюстрация“, „Периодическо списание“, „Здравецъ“ и „Русъ“; и за напредъкъ е взело всевъзможни мѣрки да приема и нѣкои отъ Рускиятѣ илюстровани научни журнали. Членовете на читалището са дѣйствителни и почетни и постепенно са увеличава числото имъ, както и

старания са и да го, за подобреніето и въздиганіето му ерѣ похвална степень на цѣльта си.

Тия дни за читалище то си улучшение имаше събрание, прието бѣха пристъствали мнозина лица, които всѣкій за доброто състояніе и напредъваніе на читалището, си даваше мнѣніето. Разискване са повече уставътъ, по който са управляващи до сега читалището; а защото въ уставътъ са забѣлѣжавахъ нѣкои точки, както напримѣръ и това че съ право на заседаніето на книгохранителя членовете на читалището да иматъ право да взематъ на свое расположение книги и вѣстници за прочитаніе; затова остана не удобенъ и рѣши са нажоро да се събере други пакъ събрание, което да удобри уставътъ, по който за напредъкъ са съдѣва предначертаниетъ си благороденъ пакъ.

Като пожелавамъ надѣжното съгласие на членовете му за по-доброто му (на читалището) уръжданіе, храня надѣжда, че ползътъ отъ науката, най-вече нравственната цѣль на читалището ще одушеви всѣкіко гражданина за да го подпомага и подкрепи на много години.

Г. Орховица . . .

И. Раднезовъ.

ОБЯСНЕНИЕ

по

„Чудото въ Габрово.“

Господине Редакторе!

Въ 43-ти брой на вѣстника ви срѣдца нахъ единъ статия подъ насловъ „чудото въ Габрово“, въ която авторъ и, между другото, расправя надълго и широко за пожара произведенъ, прѣзъ ноцата между 25 и 26 мин. въ 1882 г. въ читалището на Габрово, нарочно и злобно отъ лица, които станаха вече извѣстни на властъта. (трѣбование тукъ да ги обявите, чогатъ станали извѣстни. р.)

Не искамъ да се ви щамъ да направямъ, на пространно, за глупавите съждения на автора, на рѣчената статия, относително менъ лично и мойтѣ убѣждения; не искамъ, тай ежидо, да расправямъ и за поддлѣтъ му лажи изъ цѣло по това дѣло, понеже буйството на страшността изведнашъ бие въ очи, щомъ човѣкъ прочете статията му. — Ще се огранича само съ това, което е достатъчно фактъ за казаното тукъ отъ менъ; и именно:

Не азъ, добъръ познатий (?) р. ми Г-нъ В., съмъ представилъ на властъта за подозрителни лица, твойтѣ „почтени и интелигентни“ Габровски граждани ополченци, отъ които излѣзоха и палачитѣ, на самия градски кметъ стори това, (?) р. и ето какъ:

Сутринта на 26-ти, часа въ 4 $\frac{1}{2}$, съдѣдъ потушилието на пожара, азъ отидохъ въ полицейското управление, за да видя какви мѣрки се зематъ отъ полицията, за издираніе на палачитѣ. Тамъ памѣрихъ г. г. Околийски Началникъ и Гр. Общ. Кметъ, че съставляваха актъ по пожара. Съдѣдъ свѣршиванието на акта, Г. Началникъ се обрна къмъ Кмета съ думитѣ: „Г. Кмете, вий, като глава на града, познавате всички граждани, добри и лоши и пр. моля, кажете ми като на кои лица, може да се подозира, за извѣршиванието на това злодѣяние“?

— Кмете, съдѣдъ малко помисловане, отговори тж.: „постоянѣмъ най-немирници и пакостници, въ града ии, сѫ ополченци“.

Виждъ и чуй сега Г-нъ В., кой съхвърлиъ подозрѣнието на твойтѣ „интелигентни и почтени граждани, съ които

Габрово трѣбвало да се гордѣе!... (?) Вижте Г-нъ В. заедно съ съмисленниците си че, не азъ, а Г. Кметъ хърли изобщо върхъ ополченците подозрѣнието, безъ обаче да си направи барсътъ труда да обозначи „немирници“ ополченци“, защото извѣчето отъ ополченците сѫ мирни, а само нѣколко души сѫ „немирници“.

Оевѣнь това, знай Г-нъ В., заедно накъ съ съмисленниците си, че: отъ твойтѣ „почтени и интелигентни“ и гордостъта на Габрово“ граждани, които биле запрѣти въ полицията, излѣзоха подиалвачитѣ на дюжина ми че, каки, и на цѣния градъ, ако не бѣше се предварило.... — Това ако желаете да знаете попитайте властъта; тя издирила палачитѣ, тя знае подробно всичко и азъ отъ тамъ изучихъ за това; иакъ, самъ, познахъ и неможахъ да знай нищо, защото не съмъ ги чулъ, когато сѫ се гласили да палятъ, и не съмъ ги видѣлъ, когато сѫ запалили. — За сега толкова. —

Габрово, 9 Декември 1882.

Г. Гавrilovъ.

З. б. р. Г. Г. ню Гавриловъ въ цѣлото си изложение иска да каже нищо, но нищо номожително, нищо опредѣлително не каза. Съмѣнувъ, че властъта ужъ открила палачитѣ на дюжена чу, а не ги излага, кои сѫ имѣнно? Като еж открили и извѣтили като престъпници, защо ги крие Г. Ганто? Ща рѣче не еж открили. Цитира нѣколко думи, изговорени отъ Габровски кметъ, които ужъ казалъ, че немирници и пакостници въ градъ биле се ополченци; казалъ ли е тия думи Г. Кмета или не, остава самъ той да се отзове, но да заключаваме отъ подобни едини думи на едно лице, че ополченците еж извѣшили престъпнието, това е съвършено нищо базуно. Опълченици или войго и да е неможе да биде всѣкому добъръ. Днесъ сѫ сичка немирница, които неискатъ да приематъ новия режимъ, които сѫ борбъ за народните права и свободи. Днесъ сѫ пакостници съчики она, въ тои градъ, самостоятелни идѣи, които не еж чорбаджи и мекерета.

ДОПИСКИ.

Еднинъ 4 Декември 1882

Отворено писмо до нѣкои етъ Г-да Видинскиятъ първоначалии учители.

Господи!

Вашата голѣма безиравственостъ ма извади отъ нетъри-ни, и азъ неможъ да прѣмилъ вече да я не ява предъ съвѣтъ.

Прѣди всичко, че ви забѣлѣжъ проче да не мислите, че тази мои поблична забѣлѣжка е просто отъ амбиция; не, вий трѣбва да знаете, че учителите сѫ най-дѣлизатното ищо въ свѣтъ, тий сѫ отъ да лютъ прѣдъ народъ; отъ учителите са очаква добра бѫдущностъ, добриятъ вървѣжъ и доориѣтъ напрѣдъ на една страна; съдователно думата учителъ е свѣто и неприкосновено ищо, тогазъ, защо ви почернявате това свято име, защо правите укоръ на всичките учители прѣдъ народъ? Защо тжичите по-въкъра училищните закони наредени и изработени отъ хора много по умни и учни отъ васъ? Че мислите ли че ще дойде единъ денъ, въ когото вий ще бѫдате отговорни предъ вашата съвѣтъ за всичко това, което вършили сега, никъ вий мислите че хората не са знаиъ и виждатъ какво вършиятъ и глѣдатъ на васъ като на най-ничожни сѫщества. Огъ что произлиза това, не е ли отъ вашата безиравственостъ? Ама вий може да кажете че спордъ заплатите ни и обносите ни, во туй не е туй. Спордъ заплатите ви, вий можете да не въсприемете да учителствувате съ малки плати или ако сѫ ви ижъ присилили (което не вѣрвамъ), тогасъ ви можете да си намалявате работата т. е. ако има да работите 3 часа въ училището, работете два, това азъ разбирамъ, отмяните на единъ градъ или община за малка плата, а не предаване безиравственостъ, на младото поколение съ които са даморализира още отъ сега.

Че отъ васъ Г-да учители, нѣкои предаватъ безиравственостъ на младото поколение, азъ ще докажа съ слѣдующите факти. 1). Вий прѣзъ учебните дни не пазите никакъвъ дежуръ въ училището, никъ съдѣдъ, когато дежурниятъ трѣбва да биде въ училището най-малко половина часъ прѣдъ другите учители.

Много пакъ чьрковните епитропи сѫ пращали макъ синъ и други да ви викаятъ отъ кафенето да оти-

дете въ черква съ ученици ге въ сѫботенъ день, а
ви сге ги изгълчавали съ най груби думи.

2) Въ празничните дни когато всичките хора остават въ черква, вие стоите въ кафенетата и играете билардъ, префа и други подобни, а учениците ви на които сте поръчали да дойдатъ въ черква, играятъ и са гоняни около черквата, влизащъ и излизашъ посто пъти изъ черквата, до дето свърши литургия и дигатъ по черковата такава трополия, щото не привлича нико на кръчма, и 3) вий влизатъ въ училището съ чизми и такива бастони (соли) съ каквите и пастирите не ходятъ.

Всичко горѣзложено въ три го точки, азъ отъ мои
стражи ви го казвамъ че е най голѣмата безнравствен-
ностъ за единъ учитель, и ако вий не са поправите
отъ тази ми строга забѣлѣжка, азъ ви увѣрявамъ,
вий сте вече въ дългота на гибелността.

Ако искате да ма знаете, потърсете ма прѣз всѣ гнинкът, азъ ще ви са отговора по на пространно.

Buda Kyusha

Севлиево 4-ий Декемврий 1882 год.

Цялата народъ въ Княжеството знае, че денътъ 21 и 28-и Ноември са опредѣлени за изборите въ предстоящето Правителствено събрание по извѣстния избирателенъ законъ, съ който се оговарява народните права и законъ и заедно съ това се дава, извѣстно направление на държавните работи, съвършенно гибело за историческата задача на нашата народъ, за неговата буддостъпъ по всичкото ѝ разширене. — Както на съвѣтъ, и тъй и тук огромното, или по-правилно, большинство отъ избирателите прие да не вземат участие въ избора. Но тъмъ по-известното обикновенъ въ несъзнаніе правителствъ си и че то не умѣда ги защищава, то прие по най-ясенъ и законенъ начинъ да протестира избиралия законъ. За тъзи цѣлъ въ недѣля, на 21-и Ноември, когато барабана извѣстяваше избирателите, да се събиратъ на групи на опредѣлениетъ пунктове, народните избирали съмѣсто да отидатъ да избираятъ по пунктовъ гласуванъ, тѣ се събраха на главната площадъ — на пазара въ града ни, на число около 1500 избиратели и, съвѣтъ като осъдихъ избирателния законъ, упълномощиха г. г. Ив. И. Данаилова и Сг. Нерезова, да протестиратъ отъ тѣхно име законъ. Упълномощенътъ господъ наедно съ множеството, отидоха на телеграфната Станция, и при тръмогланиетъ викове на народните щени, протестираха законъ предъ Г. Президентъ-Министъ. Подиръ това множеството се разодига по мирно, чинно и задоволено, че испытило отеческата си обязанностъ и свалило отъ себе си тѣжката отговорностъ предъ потомствето за новия гибелъ на потъкъ на държавните работи. — Правдата изисква да кажемъ, че полицията, въ главата си началникъ Г. С. Стоянова, поехла умно, като не си позволи да растуря мирно събраните се, отъ кое-то и жаде да изѣбъзъ неприятели.

Когато тъй народа исказване незадоволствието си отъ закона, въмбрихъ се останки отъ консервативската клика, които прибръзахъ да обвинятъ населението, че буйствува и безъзнателно вършило протегирането на закона. Тези останки училиши да не би за никакъ да се стромолятъ отъ положението, което си създадохъ, употребихъ най беззаконниятъ и осаждделигън съдъства за скължилиято на гласните тъй, но группитъ, като не е имало пийндъ пълното число избиратели, се избрахъ гласни отъ по 3-5 присъствующи избиратели, така щото него денъ, освѣнь двѣтъ турски групини, които избрахъ Шивачева и Аринаудова, се избрахъ 6-7 гласни отъ 31 групина. Явна и съвсемъ поразителна протестация противъ закона. Но, на утръшний денъ, 22 Ноемврий, Общинското управление дало списъкъ на избраторите на такина старши, които искалиниихъ още десетина гласни, съ по 2-3 гласа, така щото града Севлиево тръбаше да се представява на слѣдующата недѣля отъ 18-19 незаконно избрани гласни — Освѣнь това, администрацията да спланизи, или да покаже, че може да върши произволи, даде подъ съдѣствие нѣколько честни граждани, ужъ за произвѣждане скандалъ при изборите на 21-и и за презирание Севлиевския Окол, Началникъ. Колкото не основагелио, толкова смѣшно и глушаво е това обвинение: на сила обич, бива ли?

Това дордеха ставаше въ града, Округа представляваше ужасна картина от произволи, насилия, беззакония, злоупотребления съ простотията на селенитѣ и други машинации, каквито съхъ свойствени на силните на дения; на много общини избирателите противстоели законъ, въ много, нѣкъ избирателите съсъмъ не сѫ избрали, а въ нѣкои и съсъмъ не имъ било известено, а само сметоха по своему назначили гласнитѣ. За такова състояние на Округа, трбва да седъжи на усиленитѣ агитации отъ Окр. Същътъ, членоветъ на който отъ два мѣсяца насамъ се растакавахъ по округа и наше непростително агитирахъ и лжакахъ населението; — оскъмъ това близънъ управителъ Цв. Златевъ, Трояничинъ, съ Председателя на Окръж. Съдъ Шивачева, който въ това време си даде оставката за да положи кандидатурата си, не по малко агитирахъ. Тѣхното пътуване по округа, особено по Троянската околия, се съпровождало съ безобразия и глупости отъ тѣхни страни; тѣй тѣ, като почтенитѣ актьори на Донъ Бихота съ Санчо-Панса, представили себе си за Министри и жандармити, които позаконно ги съпровождали, искарали населението да посреща министрите, каквато е било въ селата Дълбоки-Долъ и Ломецъ: за тѣзи безобразия, глупава и крайно осудителна постъпка на лже министрите съзваха оплаквания отъ по първигъ хора въ Троянъ, та че и отъ имета имъ. — Азъ наведохъ тѣзи агитаторска дентелност на Шивачева, за да види свѣтъ и да познае многострадалния народъ, какви среќства употребяватъ поклонничитѣ по днешиния режимъ за поддръжането му. Въ една пръвѣтена, добре урѣдена държава, тѣзи господиновци би се строжайшимъ образомъ наказали за тѣзи измами на населението и би станали предметъ на явни подигравки и хули; но тѣ днесъ, у насъ се търниятъ и властватъ имъ номади да бѫдатъ депутати, както почитамата читаща публика ще види това по дозу. — На зададения въпросъ на Шивачева, защо си е позволилъ да направи тѣзи глупости, той отговори, че които ще ставатъ министри не сѫ съ рога! (sic!).

Тъй се агитараше и тъй във всяко старо, всичко гнило и глупаво съдействие да се поддържа всичко, което бъеше младо, съвсем ново, всичко просветено, честно и честолично. Аграрното не можаше да бъде на страната имъ. — Създава създава незаконно избрани гласици, властъта имъ искаше да прокара създава изборите на 28-и Ноември за депутати. — Азъ не искамъ да расправя създава за машащациите, които властьта и създава отъ консерваторската клика употребихъ и упражнихъ върху гласици: създава замъчавамъ и за заплашванията върху гласици и населението предъ павечерното на изборите, че създава има бой и затворъ на тъзи, които създава позволятъ да защитятъ правдите и откраднатъ си свободата! но народа знаеше своите и създава показа, че не е лишенъ отъ народното чувство и е достоенъ за свободата си; долното показва това.

Съ жалост констатирам фактътъ, че дотър 28-и Ноември т. г. остава денъ знаменателен за съвременната история на нашето Княжество. — Сутринта рано, полицията въ града ни захваща да прибира гласните и да ги вкарва въ Правителствения домъ, иъ много отъ гласните наречиха да взържат и останаха предъ вратата на правителствения домъ за да протестираят; при това населението на г. Севлиево, като видъ насилиственото наше съдебие гласни и, че гласните незаконно избрани отъ града ще избират също и нѣкакъ гласни отъ Габрово, каквото бѣше амбициозния класъ Рашевски, безъ слѣдствето и съдебствето за гласността имъ, се допушта да избиратъ, — се събра предъ Правителствения домъ, заедно съ останалите при вратата, на дома гласни, да протестираят както повторително за избранието на законъ, тъй и за незаконното имъ гласни, като обявиха, че немогатъ да ги считатъ за тѣхни законни гласни; селените гласни обявиха, че не могатъ да избиратъ депутати и чиновници за по 6 години; тѣзи си законни желания, събрали си около 2500-3000 души, искаха чрезъ своята представители пълномощниците И. Блаевъ и Ив. Даниловъ. Управлятеля Горановъ се явя предъ множеството, призна, че има народъ събранъ отъ 1500-2000 души и по пай глуванъ ~~пачинъ~~ ~~пачинъ~~ ~~пачинъ~~, че го отложватъ да отиде да протестира предъ градския кметъ. Управлятелъ съ множеството се отправиха да протестираят, покогато потърсиха Кметъ, указа се, че го нѣма, изѣзъти отвѣти града. Въ това време по распореждането на управлятеля жандарите вкараха нѣколко гласни въ двора и скоро скоро захващаха да избиратъ; вкараните насилии гласни, а също и нахадящи се отъ по напредъ въ двора, за исклучение на Габровски гласни, всички стари членджии и нѣколко Троянски гласни, обявиха също, че не искатъ да избиратъ за по 6 години депутати и искатъ стария избирателенъ законъ. Но производниятъ изборъ искаха да го избератъ и бързо прибираха раздадените на гласните бюлутини съ имената: Грековъ, Шипачевъ и Манафа. Тези билотини по напредъ драгуните и тѣхните старии ги раздавали на гласните. — Тогаза населението като видъ това явно насилие на властта, обяви й да не насиля гласните, но даги остави свободно да протестираят. Това обявление на събрали се народъ смѣло приворъжава народъ, че умѣе да цели и защищава свободата и правдливостта си; това неможане да не зарадва съвсига истинската патриотка Българина; но Управлятеля за да покаже още повѣчко свое величие си, извика двѣ роти войска, които щомъ дойде по командата на Дружината обѣрна щиковете си срѣчу народъ; но той не са побоя и насторяване да се не насилиятъ гласните. За да расиржнатъ народъ пустнаха дѣлъ отдѣлението на войска между него, които войска обираха щиковете си срѣчу народъ, които за да се запази при идването бѣше да улови щиковете на салдатите; също и единъ погълъ команда съ сабъ се втурнаше срѣчу на

и единъ ротенъ командиръ съ сабя се впускане сръбцу народъ; — когато се извика команда „доволно“, съгълсватището на войската съ народа престана; имаше единъ ранецъ въ главата и други ржнатъ въ прасето на крака. — Тъй съ безумниятъ и неумѣстнитъ си распоряжения управителя раздразни множеството, което най посълъ нахлу въ Правителствения дворъ; при влизанието щиковътъ бѣхъ обѣрнатъ сръбцу народъ, но той не се уплаши, понеже виждаше, че незаконно се обѣрватъ сръбцу него. Осъвѣти това Шакалевъ и единъ Габровски гласъ, имаещъ Начо Кехлибаръ отчасъ и гладенъ консерваторски остатъкъ, показвахъ багънитъ си на народъ, който сиправедливо възнесодува за това поведение на тѣзи пришелци. При влизанието на народа управители, началици, чиновници и всички незаконно избрани гласни удариихъ на бъгъ; искън пресказахъ рѣката, други напилиха помъръннята на разните учреждения и двама Габровски чорбаджий бѣхъ добре набити. Гласнитъ като се освободиха отъ натиска за да избиятъ, извикахъ „ура“ и съ множеството наедно се оправиахъ на телеграфната станция, дѣто телеграфически протестирахъ предъ Президентъ-Министъра. Отъ 493 гласни на цѣлия Окръгъ протестирахъ 300 гласни и искън села особено протестирахъ; искън пъкъ общини съвестъ не ежъ избрали. — Тъй неможъ да се извърши скрещенниятъ изборъ за денугатътъ него денъ.

Това неизрнато, но предизвикано съблъсване на наследници на правителството и неговата войска, явно показва, на всички консерваторски останки, че наследнието въ Севлиевски окръг, съ трите си околии, е създало гибелното следствие от минногодишният преврат.

Азъ се простирахъ надълго, но това тѣй треба да бѫде; казахъ че денътъ е знаменателенъ и треба произнестия го да бѫдатъ записани съ взгледовѣй, които се извеждатъ отъ тѣхъ. —

Сега пакъ на предмета си. — През деня, като нестапаха вече изборите, гласните са разгидохъ, а останахъ само отъ по далечнѣтъ мяста и нѣколко отъ Габровскитъ чорбаджии да пренощуватъ въ Севлиево. През поцът войската и полицията занази ханътъ, дѣто квартируваха гласните и сурвилъта рано ги искара като овце и закара въ правителствения домъ, кояго бѣше заобиколенъ отъ цѣлата войска (дружина), която имала поручение, щото при появление на множеството да употреби оръжието въ дѣло *затонъ или щокъ отъ сто шамъ*. Тъ сутрине вече кой да имъ бърка, като всѣкій видъ насилие. Разумѣваша са че г. г. офицерите бѣха при войската, и чичко това напоминение ужасните картини отъ преминалиятъ робски врѣмена. — Тъзи заобиколени гласните, сълзени и духомъ убити, смрадлиса избора на депутатъ и резултата бѣше: Грековъ, Шивчевъ и Манафа. Забѣлѣжете че Терзиевъ нѣма кояль забѣлѣть Княжеския, а не въ округа ни, и се избра изп. Казнатъ, че на този изборъ имало до 60 гласа, а нѣкъ

гласоветъ по бюллетините биле 199. Досрочно ги да ги направятъ тъкмо 200. И нъ както и да е този изборъ никога неможе да бъде законенъ, станалъ е въ незаконенъ денъ, нѣмало е нито указъ за това, нито за свикването на други изборни гласни. — Но дѣто не се зематъ сега въ уважение желанията на большинството, азъ ще имамъ случай други да расправя за следствията отъ това.

На 29-и и 30-и Ноември нищо особено не стана въ града ни; само войската обикаляше града. На 1-и Декември заговориха въ тъмничен затворъ: Старий учител Г. В. Вълчанова, учителите г. г. Ив. Даниилова, Хр. Ковачевъ, почтените г. г. граждани: И. Вазовъ, М. Нешевъ, Ст. Нерезовъ, Кошовъ, Банковъ, Ат. Стамболовъ, Басмаджиевъ и единия старецъ на 70 год. Ив. Дерменджиевъ. Кефа на управителя Горбановъ благоизволиъ да обвини тъзи г-да въ предводителство и насълението противъ правителството, за което ги и подвель подъ съктно наказание или въобще заточение. Но такова обвинение хърлиха се гориатъ лица въ тюрмата, като първи катили и се държаха 4 дена, дъгъ днес ги пуснаха подъ гаранция за по 10,000 и по 5,000 лъва. Отиущанието имъ стана твърдъ славно, гражданинъ имъ съчувствуваха, станахъ имъ поръжители и отъ тюремата съ множеството ги заведоха на огън Националъ, дъгъ се благодари за всичко станало, пихъ се пазарваци за свободата и Конституцията на България. Презъ дена бъше общо въслезе за свободата на арестуваните лица. — Който има уни, да слуша и — очи, да глъбда; глаъ народенъ, гибътъ Божий.

Единъ преобрѣнатъ консерваторъ на либералъ

Габрово 8 Декември 1882 г.

Положението, въ което така ненадѣйно се тикна България, въ което така напразно съ силага на щика се хвърли и тласна българина, обитающъ между Дувава и Стара планина, отъ денът 1-и юни 1881 год., става отъ денъ въ денъ по тѣжко, по грозно и усилно. Давните за това жалоби, — не избягаващи и осѣзателни. Достаточо би било да мътне човѣкъ едън по задържателъ, единъ по дълготрайни погаѣдъ, върху катади-внитѣ дѣла, явления и събития, оғь каткъто родъ и да биле тѣ, и той вавѣрво ще се съгласи и убди ако разбира са не сида въ областта на тѣзи, които при всички практикующи се въ настъ и надъ настъ мѣрки, обичатъ да изговарижъ думиѣ, че всичко това се прави за благото на отечеството; ако човѣкъ е свободенъ отъ тия недѣни предубѣждения и ласканія и ако въ сърдцето му се тай и най малката искарица на членъзъюзъ и доброжелателство, такъвъ човѣкъ, казвамъ, ще се съгласи, че всичко добро, свято и прекрасно у настъ се гази, тъчи, и повалва, че всичко създадено се разрушава. А ѕъ нѣма да се отклонявамъ надалечъ, нѣма да дира, привождамъ и наброявамъ мѣрките, които се упражняхъ почти на всѣкадъ изъ отечеството ни, при нежеланието на по голѣмага частъ оғь народа да участва въ посledнитѣ избори, производими по единъ новъ, неотговорящъ на епохата и народното исканіе, законъ, защото тия нѣща сѫ еще прѣсни и топли, гѣдов. на всѣкадъ извѣстни, а ѿще каква двѣ три души за Габрово.

По голъмата часть отъ жителите на Габрово, като чувствуваха не доброто положение, което новия закон имъ насилива на главата, пълни съ благи и чисти намѣрения, държахъ цѣлъ редъ съвѣщанія, за избрание на добрия и законченъ начинъ, който трѣба да се държи по време на изборите и по който могло би да се направи иѣщъ добро и полѣзно за еграната. Тѣ не зеха никакво дѣйствително участие въ изборите, и чрезъ единъ митингъ, произвѣдимъ по законенъ путь, и заявихъ на 25-и Ноемврий до Г-на Министра Соболевъ, причината, която ги сирѣ отъ изборите, макаръ че за митинга се отпусна дѣлниченъ день, когато по-вечето отъ гражданинѣ ни еснафи сѫ завзети съ частнитѣ си занятия и слѣдов., трѣбаше да се явятъ на половина. Въ сѫщия денъ, 25-и Ноемврий, се отправи дѣвъ денешни, отъ който едната бѣ до редакцията на з. «Славянинъ» въ Русе № 282, а другата до редакцията на в. «Марица» въ Пловдивъ № 283, които се и приехъ; на 11 другия денъ, слѣдъ 24 часа бави-
ние, за чудо голъмо, се връщатъ. Депешите не съдър-
жатъ друго, освенъ това, което е стана и то въ грани-
ци на закона. Защо се връшатъ подобни постежки?

Штабъ, ако ищашъ работа.
На 25-и, сѫщий, ерѣщъ 26-й пръ юнта се запалва дюгени на единого отъ гражданитѣ (консерваторъ) и Гда консерваторитѣ, за да унажатъ либералитѣ у града ни, не закъсняхъ да ги обвиняягъ въ запалваніето. На 26-и, града бѣше въ обсадно положение. Нижкой, бѣль той гражданинъ или колибаринъ, не се пушиаше на вънъ. Трѣбаше ли да се прибѣгва къмъ такива мѣри, тогава, когато има полиція, която е длѣжна да издири виновнитѣ, да хване злодѣйнитѣ и да ги предаде въ сѫдъ?

Целия градъ, днесъ, върза, че това нико дѣло е
имашиния на самите консерватори, че то е подготве-
но и скроено отъ самигъ тѣхъ, защото единъ отъ тѣхъ
напътва жалки единомисленци, с видънъ отъ нѣколько
добри и честни граждани, да кражгосва нѣколяко пъти
презъ тая нощъ тоя доказъ, до дето, види се, е спо-
лучилъ да извърши дѣлото, което, отистина е свойствен-
но само като на него празнокитающи се. Този синъ
бѣше арестуванъ: итъ огъ сѣтаѣ по настояваніето на

своите силви и влиятелни по настоящемъ патрони, прѣдъ слѣдователя Георги Стойчевъ, който се тѣхъ съ силниятъ, се освободи. Отъ него дено състоять и гниятъ въ тюрмата четирма либерали: Ганчо Мацковъ, когото нѣкои отъ днешнитъ бабаи, на които по настоящемъ примилачавамъ имената, сѫ издали на турското правителство; Юрданъ Шекерджията — тоже опълченецъ, Ганчо кафеджията и Станчо Нечевъ, въобще всички познати до сега, като най добри и честни граждани. Изслѣдванията сѫ започнати още на 27-и миналай, и до днесъ никакъ фактъ не е схванатъ у тѣхъ. Нъ жалъто е, че тѣзи добри хора, ще се поврѣдатъ съвръщано въ тюрмата. Не стигнало, види се, на двамата отъ тѣхъ да мръзнатъ, гладуватъ и тѣглѣтъ на Шипченския Балканъ, а трѣбвало да гниятъ и въ Бѣлътъ меници! Добра и славна награда!

Изслѣдванията на Стойчева, както се види, вѣмъ край. Чудно на е, какви са тѣзи изслѣдования цѣли да вѣдатъ! Трѣба най състѣ да се даде край на дѣлото.

Тоя часъ, щомъ пишахъ тия редове се научихъ, че нѣкой си драгунинъ казалъ, че бѣль видѣлъ Ганчо Мацковъ, като хвѣрлиъ запалителните вещества. Гдѣ е бѣль тоя драгунинъ отъ дѣвъ недѣли насамъ? Види се, сега е скроенъ!

Въ брой 443 на в. „Марица“ отъ 30-и Ноември 1882 год., между новините отъ княжеството, срѣщами слѣдующето за Габрово:

„Говори се, въ Габрово се становати малки смѣшния презъ времето на първите избори. Кѫщата на единъ консерваторъ била срутена и прилагатъ още, че била разграбена“. Ний незнаемъ навѣрно, кой е кореспондентина на в. „Марица“ въ София, нъ по свѣденията ни, ако е Гънъ Ташакмановъ или Константинъ, това не имъ прави честь. Кореспондентина, когото и да бѣде, трѣбва да изучи пълно и подобно работитъ, та тогава да ги съобщава. Само съ „говори се“ не става то. Трѣбва да знамъ, че въ тѣзи отъ висока важност дни, за народната ни история, всичко трѣбва да се дава въ гласностъ слѣдъ като вѣлѣнѣ се изучи. При изборите въ Габрово, никакви смѣшения не сѫ биле, защото тѣхъ си ги направихъ само консерваторите. Ако тѣ сѫ се карали и били нѣкадъ — това не знае. Никоя кѫща не е била срутена и разграбена. Запали се само единъ дюкянъ, за когото спомѣнахъ по горѣ, когото въ часа се и огаси.

Нека почитаемата редакция на в. „Марица“ знай, че отъ нея се очаква и изисква такава храна, каквато народниятъ стомахъ желае, а не нѣща лишени отъ съка основа и подкрепление. Сѣверна Бѣлгария, зорко слѣди сгравици на в. „Марица“ и жадно очаква отъ нея защита на народните си права, на народния напрѣдъкъ и добродѣтина, защото тамъ народното слово не е вѣзранено. Намъ нени се ще да вѣрвамъ слуховетъ, че Марица е подкупена, Марица, която носи името на оная Бѣл. рѣка, която е свидѣтелница на най-голѣмите и сърцевадърарателни сѣбѣ въ Бѣлгария, трѣбва да познае дѣлността си.

Консерваторите отъ града ни, които бѣхъ избрали гласни и ходихъ въ Севлиево, за да избератъ представители, дето за тѣхно злонуличие нѣкои отъ тѣхъ били бити отъ селското наѣдение, слѣдъ като си дошли скроили си на ума и сега вече готови заявления до тѣхното въ София събрание, да изгони неблагонадѣжните вѣнци отъ Княжеството. Тѣзи гдѣ, съ постѣжки тѣ и дѣлата си, отъ денъ въ денъ идгатъ се повече и повече да ущърбатъ, и тѣй не малко ущъренето честолюбие на Бѣлгария.

Въ заключение, азъ ще кажж: макаръ устата ни да се заграждатъ, макаръ отъ съкадъ да ни гонятъ, прислѣдватъ и онемоправдаватъ, макаръ прѣдъ всѣка крачка на нашите естрѣмления да се слагатъ най-колосалните прегради, нъ епохата, въ която живѣемъ е славна, защото днесъ нашиятъ народъ се събира законимъ порядкомъ за отнетитъ си права, за свободата си. Ахъ! Голѣми сѫ днитъ, които прекарваме, велики е жребил, когото на е попадналъ и честитъ е този, когото се намѣрва днесъ въ Бѣлгария! На велики събии сме свидѣтели. Колко потомството ще ублажава днитъ, които се прекарватъ днесъ, както и тѣзи които сѫ си испълнили по възможности дѣлността къмъ отечеството. Иъ при всичко това днесъ, повече отъ съвсемъ, нашиятъ народъ се нуждай отъ патриоти т. е. хора съ силни умове, твърда воля и постоянство, мѫжество, благородѣумие и съ горѣща преданност къмъ родината. Наконецъ, азъ съврѣвамъ съ думитъ си на Сидаея-Смита и Тайлора: Нищо не става легко и приятно, което въ началото не е било трудно. Несполуките на научаването на мѫдростта повече, отъ колкото ученѣтъ. Тѣзи, които се борятъ съ наѣсъ, укрѣпяватъ по-вече нашите мускули и изострятъ нашата пожривина.“

Z.

Единъ отъ арестуваните въ Севлиево, днесъ освободенъ ни пише слѣдующето:

Вий вече сте запознати съ Севлиевското произшествие на 28-и мин. Ноември.

Редакторъ издателъ Т. Х. анчевъ

отъ кратките телеграмми сполучливо сте угадали за сериозността на произшествието и за произволното арестуване на нѣколко лица въ тѣмниченъ затворъ, между които имахъ честта да бѫдѫ и азъ; тѣй като това произшествие бѣше предизвикано отъ властта опе отъ миналата недѣля на 21-и Ноември, то описание му трѣбаше да бѫде отъ него врѣме. — Васть и публиката е интересувало подробното описание на това произшествие, нъ неожиданната арестъ, спрѣ почнатото описание; трѣбаше това да се продължи въ затвора, както и тѣй стана. — Съ нашето освобождение стана тѣй, както и миналата година въ Габрово, дѣто и тамъ се арестувахме по распоряженето на Севлиевския управителъ.

Независимо отъ това, съобщавамъ Ви, че тукъ на 6-и того дружината празнува празника си; сутринъ, стана молебенъ, приложствовахъ всички г. г. офицери отъ Ловченската Дружина съ военната музика, като гости, бѣше отличенъ церемониалъ маршъ предъ Ловченския Дружиний; вечеръта имаше балъ, които се даваше отъ офицерското тѣло на Сев. № 14 Дружина; пихъ се поздравици за Дружината, за нейните командири и офицери. Между поканените официално, се съглѣдахъ нѣкои отъ класните учители, прѣдставителя и членове на сѫда, други по важни чиновници, по първи граждани съ господжитъ си; бѣше и Окол. Началъ съкий са питане защо нѣма управителя Горбановъ и Кмета Драгониковъ; узна се, че не сѫ канени. Вижда се, че Управителя и Кмета да се привлечатъ върху си негодоването на офицерското тѣло на цашата Дружина, се по произшествието на 28-и Ноември за участие на войската въ него, — участие безумѣстно, предизвикано отъ Управителя.

Пишатъ ни изъ Силистра:

Нашите депутати сѫ слѣдующи:

Хафѣзъ Биялъ Мютия чиновникъ, Ахмедъ Идризъ огу, бѣше осъденъ на арестъ, когото и издържа и Османъ бей, когото има днесъ процесъ съ правительство, за една гора отъ 1000 уврата. Ще рѣче и три мати сѫ турци.

Заб. Р. Таквие лица и споредъ новия даже избрателенъ законъ, немогатъ да бѫдатъ депутати, но днесъ сичко бива, стига само тѣ да сѫ консерватори. Нѣма кой да предирва таквие дребни работи!

На 13-и того прѣвъ нощта въ зданието на Русенския арсеналъ, избуха силенъ пожаръ, но съ помощта на солдатите бѣль погасенъ. Шигорѣли казватъ много нѣща.

Врачанските гласни направили едно заявление и до кассационния сѫдъ, относително за неправилното избиране, на тѣхните депутати. Извѣжъ за захмета имъ!

Огличния патриотъ Г. Савва Стояновъ изъ Ески-Джумая, когото прѣдъ нѣколко мѣсѣци, Русенския Апелативенъ Сѫдъ осъди на шестъ-месечно заточение за въ Х-олу Пазарджикъ, защото е либералъ, се оправдалъ съврѣшно отъ Кассационния сѫдъ въ София.

ТЕЛЕГРАМИ

София, II Декември ч. 3 м. 21

Русчукъ редакция „Славянинъ“.

Указъ: Предѣдателъ Митрополитъ Симеонъ, подпрѣдѣдатели: Иванчо Симеоновъ, Атанасъ Минчевъ. Клѣтва: вѣрностъ на законите, пълномощията и благото на отечеството. Александъ Карамановъ, протестира въ името на конституцията и се оттегли.

Комисари 7, отговоръ на словото и правилникъ.

София 13 декември ч. 6 м. 55

Русе редакция „Славянинъ“.

Днесъ събранието рѣши съ вине-гласие отлаганието прочитанието на заявлението оттеглений депутатъ Карамановъ. Друго засѣдане срѣда.

Заб. р. Защото е либералско разбира са, ако бѣше консерваторско, щкне да се прочете тамъ три пъти и отпечатана на особенни притурки. Да видимъ какво ще каже за това рѣшеніе „Работа“ и то законно ли е? или ще премъчи, да му се не чуе гласа.

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ.

МАЛКА

СВѢШЕННА ИСТОРИЯ

за

въ Основните Бѣлгарски училища

отъ

И. Н. Момчиловъ.

(шесто издание)

цѣна 30 стотинки.

Издава книгопродавницата на Н. Тодоровъ въ Тѣрново, при когото се намира и за проданъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Настоятелството на Шуменското Тѣрновско Дружество съгласно съ чл. 18 и 31-и отъ Устава, призовава Г. Г. Акционеритъ, да пристъпствува на общо годишно събрание на 16 Януари 1883 год.

Наставителството.

Моля най покорно всички онези Гда, до които имамъ десратена покана за записване аборати за книгата „Геометрическото чѣртане“, да побързатъ съ испрашването на имената и събраната прѣплата, за да знае колко книги трѣбва да отпечататъ и да могатъ да са напечатъ имената на почитателите си спомощници.

Прѣплатата са приема въ пощенски записъ.

Видинъ, 6 Декември 1882.

А. Поповъ.

Покорно молѣ да ме чуete!

Понеже е отдавно известно на поч. публика, че съмъ открилъ Лито-Кенологическо заведение въ гр. Русе и че очаквамъ съдѣбността на всѣкого, който има нужда отъ по-добна работа, то повторително призовавамъ всѣкого, особено г. г. учителите, книгоиздателите и печатарите които иматъ нужда отъ каквито и да е фигури, чертежи и др. и др. да се отнесатъ до мене и подкрепятъ малдото ми предприятие съ своята поръжка; като имъ обещавамъ отъ своя страна, бърза, точна и солидна послуга.

Съ почитание
Д. М. Дробнѣкъ.

4 ЛЕВА 100 КАРТИЧКИ

ЗА

Честитяване новата година

отъ едната страна имѣто, а отъ другата

честита нова година 1883 г.

Желающитъ да имъ са отпечататъ, нека се отнесатъ до скоро-печатницата на в. „Славянинъ“ Русе.

Незаплатени поръчки не са приематъ.

Стойността се приема и въ пощенски марки.

Русчукъ скоро-печатница на в. „Славянинъ“.